

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 91. Quid præterea sit notandum circa absolutionem Sacramentalem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

libero te à peccatis, est de subjecto non supponente, quia dicit, tollo peccata tua, ergo supponit & dicit peccata fuisse, ergo si peccata non habuit, enunciat falsum. Neque dici potest sensum esse conditionatum, quasi dicat, libero te à peccatis, si peccaveris: nam supponit absolute peccata, & ea requirit ad valorem suum, alioquin non habet materiam, circa quam, neque tum esset dolor de vero peccato, nec confessio veri peccati, ergo nec tum haberetur Sacramentum Pœnitentiæ. *Nec obstat*, quod forma extremæ Unctionis, *Indulgeat tibi Deus, quidquid deliquisti*, sit conditionata & valeat Sacramentum, licet quis per sensus externos non peccarit, uti habent *Suar.* aliique cum *Dian.* p. 3. t. 4. R. 181. nam disparitas est, quod *S. Jacobus* expressè dicat, si in peccatis fuerit, dimittentur, ergo non supponit absolute adesse peccatum. Deinde extrema Unctio non includit dolorem vel confessionem de vero peccato. Denique extrema Unctio habet alium adhuc finem principalem, qui est gratia confortativa in ultimo prælio, quamvis fortè non sit remissiva peccati; opposita omnia sunt in Sacramento Pœnitentiæ.

Q. 91. *Quid præterea sit notandum circa absolutionem Sacramentalem.* R. seqq. §. I. Quoties absolutio repetitur, toties causatur nova gratia, quia toties completur, & fit novum Sacramentum, hinc si Superior absolvisset pœnitentem à solis reservatis, & pro absolutione non reservatorum remississet ad Confessarium inferiorem, aut è contrâ, si Confessarius inferior absolvisset à solis non reservatis, & Superior postea à reservatis, in utroque casu essent duo Sacramenta & causaretur duplex gratia, *Suar. Con.*

Lugo d. 20. n. 81. *Dicast.* d. 11. n. 320. dicens esse certum, *Moya* d. 1. q. 8. n. 20. vocans certissimum contra paucos.

643. §. 2. Si quis sine justa causa in eadem Confessione absolutionem repetat super eadem peccata, peccat graviter, quia frustraneum est, & secunda absolutio est irrita defectu novæ materiæ, *Bonac. Stoz* l. 2. n. 86. Si faciat ex scrupulo quo se vult liberare, *Tamb. & Sporer* num. 631 dicunt saltem ordinariè fore veniale tantum quia tum repetit ex metu offendendi Deum & desiderio non nocendi proximo, quæ videtur esse levis imprudentia & injuria non notabilis quæ non fit Sacramento: sed videri debent dicta p. 1. à n. 123. Si autem sit ita perplexus, ut æquè malum esse putet non repetere, quam repetere, poterit nullum esse peccatum, secundum dicta l. 1. à n. 81.

944. §. 3. Si pœnitens statim post Confessionem redeat & sola venialia afferat aut circumstantiæ mortalium non notabiliter aggravantes, repetenda non est absolutio, cum enim id necessarium non sit, videtur esse quædam irreverentia, *Sporer* n. 628. Quòd si tamen quis vellet repetere expedit tacitè id facere non formatâ cruce, quod etiam tum videtur observandum, quando novum mortale certum vel dubium est repetenda absolutio, alioquin circumstantes, quæ jam antea viderant absolvi, quandoque respiciantur attulisse novum mortale. Antea tamen tum priùs renovandus sit dolor, dicitur 707.

945. §. 4. Absolutio potest ab uno pluribus dantibus simul, sic enim simul absolvuntur multi milites ante prælium, dicendo, absolvo vos à peccatis

is: Con
12. l. 3.
talis ab
virtua
tot Sac
quam C
§. 5
bus dan
quis ha
semel c
& parte
absolv
talia n
Imò fie
dotibu
mea,
Hoc ta
quia ef
Averf
§. 6
veretu
plura j
in rect
etiam
lis illis
gratia
p. 2. n.
modi
tres h
ciunt
grati
sump
unan
terve
sing

is: *Con. Lugo* d. 13. f. 7. *Arr.* d. 50. f. 5. *Aversa* q. 12. f. 3. *Tamb.* De conf. l. 2. c. 10. nu. 5. *Essetque* talis absolutio non quidem formaliter, attamen virtualiter & æquivalenter multiplex, & essent tot Sacramenta, quot homines ponentes aliquam Confessionem & dolorem.

§. 5. Etiam potest absolutio simul à pluribus dari uni, uti habent iidem Authores, nam si quis habens sola venialia, vel etiam mortalia semel confessa, partem eorum confiteretur uni, & partem alteri, posset postea uterque simul absolvere, uti etiam tum, si confessus esset mortalia non confessa uni, & alteri alia venialia. Imò fieri posset, ut idem æger duobus Sacerdotibus diceret, confiteor vobis hæc peccata mea, tumque possent hi eum simul absolvere: Hoc tamen ultimum ordinariè est illicitum, quia est contra Ecclesiæ consuetudinem, *Suar. Aversa.*

§. 6. Si talis pœnitens ita à pluribus absol- veretur, essent plura Sacramenta, quia essent plura iudicia, & multiplicaretur absolutio, quæ in recto importatur, Confessio autem & dolor etiam virtualiter multiplicarentur, hinc singulis illis absolutionibus responderent distinctæ gratiæ, *Lugo* n. 166. *Aversa* supra contra *Gorm.* p. 2. n. 218. & alios. *Opponit Arr.* n. 27. tres ejusmodi absolutiones habere se sicut se habent tres hostiæ, quas aliquis simul sumit, quæ faciunt unum Sacramentum & unicam causant gratiam. *Sed contra est*, nam tres hostiæ simul sumptæ faciunt unum cibum, & cadunt sub unam tantum sumptionem, quæ autem hic interveniunt, non faciunt unum iudicium, sed singuli seorsim sunt Judices, feruntque distin-

Etas sententias, ergo sunt plura iudicia. Necessarium simile in Baptismo, quem duo simul conferrent uni puero, quia cum Baptismus non sit iterabilis & unicum habeat finem, qui est spiritualiter regenerare, unicus valet, ideoque tales duo Baptismi censerentur unus moraliter: è contra Sacramentum Pœnitentiæ est iterabile, & eius finis est etiam per plures gratias sæpius remittere peccata, ergo plures absolutiones non necessariò faciunt unum moraliter Sacramentum.

648. §. 7. Si pœnitens confessus coram multis voluisset ab uno tantum absolvi, & plures simul absolverent, non conficerentur plura Sacramenta, quia pœnitens non voluit plura: conficeretur tamen unum, quia quamvis petierit tantum tantum absolutionem, tamen non excludit plures, nec unius absolutio tollit vim alterius, sed omnes sunt moraliter una, *Lugo n. 175. supra.*

649. §. 8. Si plures simul absolventes uterentur hac formâ, *absolvimus te à peccatis, Dur. Suar. n. 6. Aversa supra*, aliique probabilis dicitur contra *Vasq. Con. Lugo n. 176.* validè absolventes, quia sicuti valori huius formæ, *absolvo vos* non obstat, quòd significetur consortium pluriarium absolventium, ita nec valori illius, *absolvimus te*, quòd significetur consortium pluriarium absolventium, in neutra enim ponitur aliquid repugnans significationi à Christo interpositæ. Et simile est, si Deus dispensaret cum aliquo ut posset duas uxores ducere, si enim diceret *accipio vas in uxores*, illæ possent respondere *nos accipimus te in virum*, foretque validum cum singulis Matrimonium.

§. 9. Dicendo *absolvimus te*, possent absolvi- 650.

re, vel singuli totaliter, id est, unus independenter ab altero, vel singuli partialiter tantum, id est, unus dependenter ab altero & non nisi cum altero, prout ipsi formarent suas intentiones, verba enim sunt ad hoc indifferentia & per intentiones determinari possunt. *Nec obstat*, quòd volendo absolvere tantum partialiter, viderentur habere intentionem tantum conditionatam, *ego volo absolvere, si tu absolvas, nam non obstat intentio conditionata, si fit de re præsente & purificata, uti dictum est p. i. nu. 79.* Deinde non est intentio strictè conditionata, quia sensus est, *volo absolvere, quia tu etiam absolvis.* *Nec iterum obstat*, quòd Christus voluerit Ministrum in hoc Sacramento esse in solidum Judicem, *nam singuli erunt in solidum Judices, quamvis singuli judicare non velint, nisi etiam judicet alter.*

§. 10. Si singuli vellent tantum partialiter 651.
absolvere, & unus proferret formam ante alterum, communis sententia dicit, neutrum absolurum, quia, quando existeret absolutio unius, non existeret absolutio alterius, & tamen singuli volebant absolutionem suam non valere sine absolutione alterius. *Arr.* tamen n. 36. probabiliter putat utramque valituram, dummodo ita sequantur se, ut adhuc censeantur moraliter coexistere: Quid autem futurum sit in casu, quo singuli vellent absolvere, si alter non absolveret, dictum est p. i. n. 74.

§. 11. Non expedit, ut verba absolutionis 652.
omnino altè exprimantur, partim ne plebei ea addiscant & postea abutantur, partim quia absolutio sæpè datur sub conditione aut omnino non datur, ergo ut circumstantes non adver-

tant, quando nam id fiat, præstat se assuefacere ad absolutionem, vocaliter quidem, attamen submissè dandam.

653. §. 12. Ritus in absolvendo est servandus pro consuetudine cujusque loci & Ecclesiæ, sic quidam absolunt tecto capite, ut sic se Judices esse ostendant, alii detecto, ut significant se absolute vere nomine Christi, tanquam principalis Judicis: & testatur *Rayn.* sententiam *Sa.* qui volebat fieri tecto capite, esse expunctam à facie censoribus. Item communiter elevatur manus ad verba, *Indulgentiam*, vel, *Dominus noster*, scilicet matùrque Crux ad verba, *In nomine Patris* &c. Item superpelliceo & stolâ utuntur Confessarii non Regulares, quando in templo publicè audiunt: has tamen cæremonias omittere, per se loquendo, nullum est peccatum, ita cum alii *Stoz* l. 2. n. 83.

Absolvi non posse absentem, probabitur n. 1195. Posse absolutionem dari ante expletam pœnitentiam & ante emendatam vitam, probabitur à n. 1230. Posse dari moribundo sine verbali confessione, dicitur à n. 1156. Quo sensu dari possit absolutio dimidiata, dicitur à n. 1152. Posse absolutionem aliquando, sed non semper differri, dicitur à n. 1764. Posse & debere aliquando dari sub conditione, dicitur à n. 1769.

DUBIUM II.

Qualis contritio requiratur.

654. » **S**uppono, quòd contritio in communi sit
» dolor ac detestatio peccati commissi, cum
» proposito emendandi, ut habet *Trid. Sess. 14. ubi*
» *eam*